Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

►M1 NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 19 päivänä joulukuuta 1977,

jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen ja arvonlisäveron alalla

(77/799/ETY) ◄

(EYVL L 336, 27.12.1977, s. 15)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston direktiivi 79/1070/ETY, annettu 6 päivänä joulukuuta 1979	L 331	8	27.12.1979

Muutettu:

►A1	Kreikan liittymisasiakirja (*)	L 291	17	19.11.1979
►A2	Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirja	L 302	23	15.11.1985

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B
▼M1

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 19 päivänä joulukuuta 1977,

jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen ja arvonlisäveron alalla

(77/799/ETY)

▼B

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [2],

sekä katsoo, että

jäsenvaltioiden rajojen yli ulottuvat veropetokset ja veron kiertäminen aiheuttavat taloudellisia menetyksiä sekä asianmukaisen verotuksen periaatteen rikkomisia sekä voivat vääristää pääomien liikkuvuutta ja kilpailun edellytyksiä, haitaten siten yhteismarkkinoiden toimintaa,

näistä syistä neuvosto antoi 10 päivänä helmikuuta 1975 päätöslauselman yhteisön toimenpiteistä kansainvälisten veropetosten ja veron kiertämisen torjumiseksi [3],

tämän ongelman kansainvälisen luonteen huomioon ottaen kansalliset toimenpiteet, joiden vaikutukset eivät ulotu jäsenvaltion rajojen ulkopuolelle, ovat riittämättömiä, eikä myöskään viranomaisten kahdenvälisiin sopimuksiin perustuvalla yhteistyöllä pystytä torjumaan uusia veropetosten ja veron kiertämisen muotoja, jotka käyvät luonteeltaan yhä monikansallisemmiksi,

sen vuoksi yhteisössä toimivien veroviranomaisten välistä yhteistyötä olisi vahvistettava yhteisten periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti,

jäsenvaltioiden olisi pyydettäessä vaihdettava keskenään yksittäistapauksia koskevia tietoja, ja sen jäsenvaltion, jolta tietoja pyydetään, olisi tehtävä näiden tietojen saamiseksi tarvittavat selvitykset,

jäsenvaltioiden olisi myös ilman erillistä pyyntöä vaihdettava keskenään kaikkia tietoja, jotka voivat olla hyödyksi tulo- ja varallisuusverojen asianmukaisessa määräämisestä, erityisesti tapauksissa, joissa voittoja ilmeisen keinotekoisesti siirretään eri jäsenvaltioissa sijaitsevien yritysten välillä, tai joissa tällaisia liiketoimia suorittaa kahdessa jäsenvaltiossa sijaitsevien yritysten välillä kolmannessa maassa toimiva välittäjä veroetujen saamiseksi, tai kun veroja jostain syystä on kierretty tai voidaan kiertää,

yhden jäsenvaltion veroviranomaisten edustajien läsnäolo toisen jäsenvaltion alueella on sallittava, jos kumpikin näistä valtioista pitää sitä suotavana,

kansalaisten ja yritysten perusoikeuksien turvaamiseksi olisi varmistettava, ettei tällaisessa yhteistyössä annettavia tietoja ilmaista asiaankuulumattomille henkilöille; näin ollen on välttämätöntä, etteivät näitä tietoja saavat jäsenvaltiot ilman tiedot antavan jäsenvaltion lupaa käytä niitä muihin kuin verotustarkoituksiin tai helpottaakseen oikeudenkäyntejä sellaisia henkilöitä vastaan, jotka eivät ole noudattaneet näiden valtioiden verolainsäädäntöä; valtioiden on myös pidettävä näitä tietoja samalla tavoin luottamuksellisina kuin tiedot antaneessa valtiossa, jos tämä valtio sitä vaatii,

---

(1) EYVL N:o C 293, 13,12,1976, s. 34
(2) EYVL N:o C 56, 7,3,1977, s, 66
(3) EYVL N:o C 35, 14,2,1975, s. 1

▼B

jäsenvaltiolle olisi annettava oikeus kieltäytyä tekemästä selvityksiä tai antamasta tietoja, jos sen jäsenvaltion, jolta tietoja pyydetään, lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaan sen verovirano-maiset eivät voi tehdä näitä selvityksiä eivätkä koota tai käyttää näitä tietoja omiin tarpeisiinsa tai jos tämä tietojen antaminen olisi yleisen järjestyksen vastaista taikka johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden taikka kaupallisen menettelyn ilmaisemiseen tai jos se jäsenvaltio, jolle tiedot on tarkoitettu, ei tosiasiallisista tai oikeudellisista syistä voi antaa vastaavia tietoja, ja

jäsenvaltioiden ja komission välinen yhteistyö on välttämätöntä, jotta pystyttäisiin jatkuvasti tarkastelemaan näihin asioihin sekä erityisesti yritysryhmien sisäiseen keinotekoiseen voittojen siirtoon liittyviä yhteistyömenettelyjä ja kokemusten vaihtoa näiden menettelyjen parantamiseksi sekä asianmukaisten yhteisön säännösten laatimiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Yleiset säännökset

▼M1

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tämän direktiivin mukaisesti vaihdettava keskenään kaikkia tietoja, jotka antavat niille mahdollisuuden tulo- ja varallisuusverojen sekä arvonlisäveron asianmukaiseen määräämiseen.

▼B

2. Tulo- ja varallisuusveroina on pidettävä näiden verojen kantamisjärjestelmästä riippumatta veroja, jotka kannetaan kokonaistulosta, kokonaisvarallisuudesta taikka tulojen tai varallisuuden osista, mukaan lukien irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutusvoitoista, yritysten maksamien palkkojen kokonaismääristä sekä arvonlisästä kannettavat verot.

3. Nykyisiä 2 kohdassa tarkoitettuja veroja ovat erityisesti seuraavat:

Belgiassa:

lmpôt des personnes physiques / Personenbelasting,

Impôt des sociétés / Vennootschapsbelasting,

Impôt des personnes morales / Rechtspersonenbelasting,

Impôt des non-résidents / Belasting der niet-verblijfhouders;

Tanskassa:

Indkomstskat til staten,

Selsskabsskat,

Den kommunale indkomstskat,

Den amtskommunale indkomstskat,

Folkepensionsbidragene,

Sømandsskat,

Den særlige indkomstskat,

Kirkeskat,

Formueskat til staten,

Bidrag til dagpengefonden;

Saksassa:

Einkommensteuer,

Körperschaftsteuer,

Vermögensteuer,

Gewerbesteuer,

Grundsteuer;

▼B

Ranskassa:

Impôt sur le revenu,

Impôt sur les sociétés,

Taxe professionnelle,

Taxe foncière sur les propriétés bâties,

Taxe foncière sur les propriétés non bâties;

Irlannissa:

Income tax,

Corporation tax,

Capital gains tax,

Wealth tax;

Italiassa:

Imposta sul reddito delle persone fisiche,

Imposta sul reddito delle persone giuridiche,

Imposta locale sui redditi;

Luxemburgissa:

impôt sur le revenu des personnes physiques,

impôt sur le revenu des collectivités,

impôt commercial communal,

impôt sur la fortune,

impôt foncier;

Alankomaissa:

Inkomstenbelasting,

Vennootschapsbelasting,

Vermogensbelasting;

Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

Income tax,

Corporation tax,

Capital gains tax,

Petroleum revenue tax,

Development land tax;

▼A1

in Greece:

Φόρος ισοδύναμος φυσικών προσώπων,

Φόρος ισοδύναμος νομικών προσώπων,

Φόρος ακινήτου περιουσίας;

▼A2

Espanjassa:

Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas,

Impuesto sobre Sociedades,

Impueste Extraordinario sobre el Patrimonio de las Personas Físicas;

Portugalissa:

Contribuição predial,

Imposto sobre a indústria agrícola,

Contribuição industrial,

Imposto de capitais,

Imposto profissional,

Imposto complementar,

Imposto de mais-valias,

Imposto sobre o rendimento do petróleo,

▼A2

Os adicionais devidos sobre os impostos precedentes.

▼B

4. Edellä olevaa 1 kohtaa on sovellettava myös samanlaisiin tai vastaaviin veroihin, joita voidaan kantaa 3 kohdassa tarkoitettujen verojen lisäksi tai niiden sijasta. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen sekä komissiolle näiden verojen voimaantulon ajankohdat.

5. ’Toimivaltaisella viranomaisella’ tarkoitetaan seuraavia:

Belgiassa:

le ministre des finances tai valtuutettu edustaja,

De minister van financiën tai valtuutettu edustaja,

Tanskassa:

Ministeren for skatter og afgifter tai valtuutettu edustaja,

Saksan liittotasavallassa:

Der Bundesminister der Finanzen tai valtuutettu edustaja,

Ranskassa:

le ministre de l'économie et des finances tai valtuutettu edustaja,

Irlannissa:

The Revenue Commissioners tai valtuutettu edustaja,

Italiassa:

Il ministro per le finanze tai valtuutettu edustaja,

Luxemburgissa:

le ministre des finances tai valtuutettu edustaja,

Alankomaissa:

De minister van financiën tai valtuutettu edustaja,

▼M1

Yhdistyneessä kuningaskunnassa:

The Commissioners of Customs and Excise tai valtuutettu edustaja yksinomaan arvonlisäveroa koskevien tietojen osalta,

The Commissioners of Inland Revenue tai valtuutettu edustaja muiden tietojen osalta,

▼A1

in Greece:

Ο Υπουργός Οικονομικών ή ο υπ' αυτού οριζόμενος εκπρόσωπος,

▼A2

Espanjassa:

El Ministro de Economicía y Hacienda or tai valtuutettu edustaja,

Portugalissa:

O Ministro da Finanças e do Plano tai valtuutettu edustaja.

▼B

2 artikla

Tietojenvaihto pyydettäessä

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yksittäistapausta koskevia tietoja. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolta tietoja pyydetään, ei tarvitse täyttää tätä pyyntöä, jos on ilmeistä, ettei tietoja pyytävän jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ole täysin hyödyntänyt omia tavanomaisia tietolähteitään, vaikka tämä pyydetyt tiedot saadakseen olisi kyseisissä olosuhteissa voinut sen tehdä vaarantamatta tavoitellun tuloksen saavuttamista.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamiseksi sen jäsenvaltion, jolta tietoja pyydetään, toimivaltaisen viranomaisen on tarvittaessa järjestettävä näiden tietojen saamiseksi tarvittavat selvitykset.

3 artikla

Tietojenvaihto ilman erillistä pyyntöä

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ilman ennalta esitettävää pyyntöä ja säännöllisesti tapauksissa, jotka niiden on vahvistettava 9 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä noudattaen.

4 artikla

Oma-aloitteinen tietojenvaihto

1. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilman ennalta esitettävää pyyntöä annettava tiedossaan olevat 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot toisen jäsenvaltion, jota tiedot koskevat, toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavissa tapauksissa:

a) jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on syytä otaksua, että toisessa jäsenvaltiossa sovelletaan epätavanomaista veronalennusta tai verovapautusta;

b) verovelvollinen saa yhdessä jäsenvaltiossa veronalennuksen tai verovapautuksen, joka aiheuttaisi tälle toisessa jäsenvaltiossa veronkorotuksen tai verovelvollisuuden;

c) yhdessä jäsenvaltiossa olevan verovelvollisen ja toisessa jäsenvaltiossa olevan verovelvollisen väliset liiketoimet, joissa on osallisena näiden verovelvollisten yhdessä tai useammassa muussa maassa oleva pysyvä toimipaikka tai yksi tai useampia kolmansia, voivat aiheuttaa verojen alenemisen jommassa kummassa tai kummassakin jäsenvaltiossa;

d) jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on syytä otaksua, että veroja alennetaan yritysryhmien sisäisillä keinotekoisilla voittojen siirroilla;

e) jäsenvaltiossa kootaan toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamien tietojen perusteella tietoja, jotka voivat olla hyödyksi jälkimmäisen jäsenvaltion verojen määräämisessä.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat 9 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä noudattaen vaihtaa 1 kohdassa säädettyjä tietoja myös muissa kuin siinä tarkoitetuissa tapauksissa.

3. Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat ilman ennalta esitettävää pyyntöä antaa toisilleen tiedossaan olevia 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja.

5 artikla

Tietojen antamisen määräaika

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolta tietoja pyydetään edellisten artiklojen mukaisesti, on annettava tiedot viipymättä. Jos näiden tietojen antamisessa on ongelmia tai jos siitä kieltäydytään, kyseisen viranomaisen on ilmoitettava siitä viipymättä tietoja pyytäneelle viranomaiselle ja mainittava ongelmien luonne tai syyt tietojen antamisesta kieltäytymiselle.

6 artikla

Asianomaisen valtion edustajien yhteistyö

Edellä olevien säännösten soveltamiseksi tiedot antavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ja tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voivat sopia keskenään 9 artiklassa tarkoitettua neuvottelumenettelyä noudattaen, että ne sallivat tiedot vastaanottavan jäsenvaltion veroviranomaisen edustajien läsnäolon tiedot antavassa jäsenvaltiossa. Samaa menettelyä noudattaen on

▼B

määrättävä tämän säännöksen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

7 artikla

Salassapitosäännökset

1. Jäsenvaltion on pidettävä kaikki tiedossaan olevat tässä direktiivissä tarkoitetut tiedot salassa samalla tavoin kuin sen kansallisen lainsäädännön mukaan salassa pidettävät tiedot.

Kaikissa tapauksissa näitä tietoja

— saa antaa ainoastaan henkilöille, jotka ovat välittömästi tekemisissä veron määräämisen kanssa tai veron määräämisen viranomaisvalvonnan kanssa,

— saa lisäksi ilmaista ainoastaan sellaisen oikeudellisen menettelyn, rikosoikeudellisen menettelyn tai hallinnollisten seuraamusten soveltamiseen johtavan menet telyn yhteydessä, joka on tarkoitettu tai joka liittyy veron määräämiseen tai sen määräämisen valvontaan, ja ainoastaan henkilöille, jotka ovat välittömästi osallisina näissä menettelyissä; näitä tietoja voidaan kuitenkin ottaa huomioon julkisissa oikeuskäsittelyissä tai tuomioissa, jos tiedot antavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei tätä vastusta,

— ei missään olosuhteissa saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin verotukseen tai sellaiseen oikeudelliseen menettelyyn, rikosoikeudelliseen menettelyyn tai hal linnollisten seuraamusten soveltamiseen johtavaan menettelyyn, joka on tarkoitettu tai joka liittyy veron määräämiseen tai sen määräämisen valvontaan.

2. Edellä 1 kohdassa ei velvoiteta jäsenvaltiota, jonka lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä asetetaan valtion sisäisiä tarkoituksia varten tiukempia rajoituksia kuin mainitussa kohdassa, antamaan tietoja, jos valtio, joka saisi tiedot, ei sitoudu noudattamaan näitä tiukempia rajoituksia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tiedot antavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi sallia näitä tietoja käytettävän niitä pyytävässä valtiossa muihin tarkoituksiin, jos sen oman lainsäädännön mukaan niitä voidaan käyttää vastaaviin tarkoituksiin samoissa olosuhteissa.

4. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että sen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saarnat tiedot voivat olla hyödyksi kolmannen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, se voi tiedot antaneen toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella antaa ne tälle kolmannelle jäsenvaltiolle.

8 artikla

Tietojenvaihdon rajoitukset

1. Tässä direktiivissä ei velvoiteta järjestämään selvityksiä tai antamaan tietoja, jos sen jäsenvaltion, joka antaisi tiedot, lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaan toimivaltainen viranomainen ei saa tehdä näitä selvityksiä eikä koota tai käyttää näitä tietoja tämän valtion omiin tarpeisiin.

2. Tietojen antamisesta voidaan kieltäytyä, jos tietojen antaminen johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden taikka kaupallisen menettelyn ilmaisemiseen, tai jos kyseisten tietojen ilmaiseminen olisi yleisen järjestyksen vastaista.

3. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä antamasta tietoja, jos jäsenvaltio, joka saisi tiedot, ei tosiasiallisista tai oikeudellisista syistä voi antaa vastaavia tietoja.

▼B

9 artikla

Neuvottelut

1. Tämän direktiivin soveltamiseksi on järjestettävä neuvotteluja, jotka tarvittaessa käydään komiteassa, seuraavien välillä:

— tietoja vaihtavien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jomman kumman viranomaisen pyynnöstä kahdenvälisissä asioissa,

— kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja komissio, jonkin näistä viranomaisista tai komission pyynnöstä, jollei ole kyse yksinomaan kahdenvälisistä asioista.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla suoraan yhteydessä toisiinsa. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat yhteisestä sopimuksesta sallia nimeämilleen viranomaisille suorat keskinäiset yhteydet tietyissä tapauksissa tai tapausten ryhmissä.

3. Kun toimivaltaiset viranomaiset sopivat keskenään tässä direktiivissä tarkoitettujen alojen kahdenvälisistä asioista muutoin kuin yksittäistapauksissa, niiden on ilmoitettava siitä komissiolle viipymättä. Komissio puolestaan ilmoittaa asiasta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

10 artikla

Kokemuksista ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on yhdessä komission kanssa seurattava jatkuvasti tässä direktiivissä säädetyn yhteistyömenettelyn toimintaa ja ilmoitettava toisilleen kaikista saamistaan kokemuksista, erityisesti yritysryhmien sisäisesti siirrettyjen voittojen osalta, tämän yhteistyön parantamiseksi ja tarvittaessa tätä alaa koskevien säännösten kehittämiseksi.

11 artikla

Laaja-alaisempien keskinäistä apua koskevien säännösten soveltaminen

Edellä olevat säännökset eivät estä noudattamasta laaja-alaisempia muihin oikeussäännöksiin perustuvia tietojenvaihtoa koskevia velvoitteita.

12 artikla

Loppusäännökset

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1979 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä myöhemmin antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.